TIESAS SPRIEDUMS (desmitā palāta)

2016. gada 28. jūlijā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Muitas savienība — Kopējais muitas tarifs — Pagaidu ievešanas procedūra ar atbrīvojumu no nodokļiem — Regula (EEK) Nr. 2454/93 — Nosacījumi pilnīgam atbrīvojumam no ievedmuitas nodokļa — Gaisa satiksmei paredzēti transportlīdzekļi, kas reģistrēti ārpus Savienības muitas teritorijas un ko izmanto ārpus šīs teritorijas reģistrēta persona — 555. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Komerciāla izmantošana — Jēdziens — Aviācijas skolas veikta helikopteru izmantošana mācību lidojumiem par maksu, piedaloties instruktoram un studentam — Izslēgšana

Lieta C-80/15

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Finanzgericht Baden-Württemberg* (Bādenes–Virtembergas Finanšu tiesa, Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2015. gada 27. janvārī un kas Tiesā reģistrēts 2015. gada 20. februārī, tiesvedībā

***Robert Fuchs AG***

pret

***Hauptzollamt Lörrach .***

TIESA (desmitā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs F. Biltšens [*F. Biltgen*], tiesneši E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*] (referents) un E. Levits,

ģenerāladvokāts M. Bobeks [*M. Bobek*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Robert Fuchs AG* vārdā – *U. Lusche*, *Rechtsanwältin*,

— Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *G. Albenzio*, *avvocatto dello Stato*,

— Eiropas Komisijas vārdā – *L. Grønfeldt* un *B.-R. Killmann*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2016. gada 18. februāra tiesas sēdē,

* Tiesvedības valoda – vācu.

pasludina šo spriedumu.

## Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt jēdzienu "komerciāla izmantošana" Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV 1993, L 253, 1. lpp.), redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Komisijas 2003. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 2286/2003 (OV 2003, L 343, 1. lpp.) (turpmāk tekstā – "Īstenošanas regula"), 555. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē.

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp Šveicē dibinātu sabiedrību *Robert Fuchs AG* (turpmāk tekstā – "*Fuchs*") un *Hauptzollamt Lörrach* (Lerahas Muitas pārvalde, Vācija) par ievedmuitas nodokli, ko šai sabiedrībai tika lūgts samaksāt par Šveicē reģistrētu helikopteru, kas tiek izmantoti mācību un treniņu lidojumiem Vācijā, ievešanu Savienības teritorijā atbilstoši pagaidu ievešanas procedūrai ar pilnīgu atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļa.

### Atbilstošie tiesību akti

*Starptautiskās tiesības*

3 1990. gada 26. jūnijā Stambulā noslēgtā Konvencija par pagaidu ievešanu (turpmāk tekstā – "Stambulas konvencija") tika apstiprināta ar Padomes 1993. gada 15. marta Lēmumu 93/329/EEK, kas attiecas uz Konvencijas par pagaidu ievešanu noslēgšanu un par tās pielikumu atzīšanu (OV 1993, L 130, 1. lpp., un kļūdu labojums – OV 1993, L 289, 40. lpp.).

4 Stambulas konvencijas C pielikuma 1. pantā ir noteikts:

"Šī Pielikuma ietvaros:

a) termins "transporta līdzekļi" nozīmē:

jebkuru kuģi (ieskaitot lihterus un baržas, vai nu kuģu izcelsmes, vai nē, un kuģus ar zemūdens spārniem), transporta līdzekli uz gaisa spilvena pamata, gaisa kuģi, motorizētu ceļu satiksmes līdzekli (ieskaitot velosipēdus ar dzinējiem, piekabes, puspiekabes un satiksmes līdzekļu kombinācijas), dzelzceļu ritošo sastāvu; kopā ar tam piederošajām rezerves daļām, piederumiem un iekārtām, ko lieto uz transporta līdzekļa klāja (ieskaitot speciālas iekārtas kravu iekraušanai, izkraušanai, kravu apkalpošanai un to aizsardzībai);

b) termins "komerciāla lietošana" nozīmē:

personu transportēšanu par atlīdzību vai preču rūpniecisku vai komerciālu transportēšanu vai nu par atlīdzību, vai bez tās;

c) termins "privāta lietošana" nozīmē:

transportu tikai attiecīgās personas privātai lietošanai, izņemot komerciālu lietošanu;

[..]."

*Savienības tiesības*

Muitas kodekss

5 Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV 1992, L 302, 1. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 19. decembra Regulu (EK) Nr. 82/97 (OV 1997, L 17, 1. lpp., turpmāk tekstā – "Muitas kodekss"), 137. pantā ir paredzēts:

"Pagaidu ievešanas procedūra ļauj Kopienas muitas teritorijā ar pilnīgu vai daļēju atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļiem un bez tirdzniecības politikas pasākumu piemērošanas izmantot ārpuskopienas preces, kas paredzētas atkalizvešanai nemainītā veidā, izņemot parastas pārmaiņas, kas radušās to lietošanas rezultātā."

6 Šī kodeksa 141. pantā ir noteikts:

"Gadījumus un īpašos nosacījumus, kuros pagaidu ievešanas procedūru var piemērot ar pilnīgu atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļa, nosaka saskaņā ar Komitejas procedūru."

7 Saskaņā ar minētā kodeksa 204. panta 1. punkta a) apakšpunktu:

"Ievedmuitas parāds rodas:

a) neizpildot kādu no pienākumiem, ko uzliek ievedmuitas nodoklim pakļaujamo preču pagaidu glabāšana vai tās muitas procedūras izmantošanu, kurā tās nodotas.

Īstenošanas regula

8 Īstenošanas regulas 232. pantā, kurā ir ietverti noteikumi par pagaidu ievešanas procedūru ar pilnīgu atbrīvojumu, tostarp attiecībā uz transportlīdzekļiem, ir noteikts:

"1. Šādas preces, ja tās muitai nedeklarē rakstiski vai mutiski, uzskata par deklarētām pagaidu ievešanai saskaņā ar 579. pantu, veicot 233. pantā minētās darbības:

[..]

b) transportlīdzekļi, kas minēti 556.–561. pantā;

[..]

2. Šā panta 1. punktā minētās preces, ja tās muitai nedeklarē rakstiski vai mutiski, uzskata par deklarētām atkalizvešanai, ar ko atsauc pagaidu ievešanas procedūru, veicot 233. pantā minētās darbības."

9 Saskaņā ar šīs regulas 233. pantu:

"1. Piemērojot 230.–232. pantu, šādas darbības uzskata par muitas deklarāciju:

[..]

b) gadījumos, kad pastāv atbrīvojums no saistības nogādāt preces muitā saskaņā ar Kodeksa 38. panta 4. punkta īstenošanas noteikumiem, kā arī izdarot izvešanu saskaņā ar 231. pantu vai atkalizvešanu saskaņā ar 232. panta 2. punktu:

— Kopienas muitas teritorijas šķērsošana."

10 Īstenošanas regulas 234. pantā ir noteikts:

"1. Ja ir izpildīti 230.–232. panta nosacījumi, tad uzskata, ka preces ir uzrādītas muitas iestādei Kodeksa 63. panta nozīmē, deklarācija pieņemta un atlaišana atvēlēta brīdī, kad tiek veikta kāda no 233. pantā minētajām darbībām.

2. Ja pārbaužu laikā tiek atklāts, ka veikta kāda no 233. pantā minētām darbībām, bet ievestās vai atlaistās preces neatbilst 230.–232. panta nosacījumiem, tad attiecīgās preces uzskata par nelikumīgi ievestām vai izvestām."

11 Īstenošanas regulas 555. panta 1. punktā ir noteikts:

"[..] Šajā regulā [..]:

a) "komerciāla izmantošana" ir transportlīdzekļa izmantošana personu pārvadāšanai par atlīdzību vai preču rūpnieciskai vai komerciālai pārvadāšanai par atlīdzību vai bez atlīdzības;

b) "privāta izmantošana" nozīmē transportlīdzekļa izmantošanu, kas nav komerciāla;

c) "iekšējā satiksme" nozīmē Kopienas muitas teritorijā uzņemtu personu vai preču pārvadāšanu nogādāšanai uz kādu vietu šajā pašā teritorijā."

12 Šīs regulas 558. panta 1. punktā ir paredzēts:

"Pilnīgu atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļa piešķir auto, dzelzceļa, gaisa, jūras un iekšzemes ūdensceļu transporta līdzekļiem, ja:

a) tie ir ārpus Kopienas muitas teritorijas reģistrēti ārpus šās teritorijas reģistrētas personas vārdā;

b) tos izmanto persona, kura reģistrēta ārpus šās teritorijas, neierobežojot 559., 560. un 561. pantu; un

c) komerciālas izmantošanas gadījumā, izņemot dzelzceļa transporta līdzekļus, tos izmanto vienīgi pārvadājumam, kas sākas vai beidzas ārpus Kopienas muitas teritorijas; tos tomēr var izmantot iekšējā satiksmē, ja to paredz spēkā esošie noteikumi transporta jomā, jo īpaši par iebraukšanu un pārvadājumiem."

*Vācijas tiesības*

Likums par gaisa satiksmi

13 *Luftverkehrsgesetz* (Likums par gaisa satiksmi), tā 2007. gada 10. maijā publicētajā redakcijā (*BGBl.* 2007 I, 698. lpp.), 2. panta 7. un 8. punktā ir noteikts:

"7. Gaisa kuģi, kas nav reģistrēti un apstiprināti, var ielidot vai citādi tikt ievesti šī likuma piemērošanas teritorijā tikai pēc atļaujas saņemšanas. Atļauja nav vajadzīga, ja nolīgumā starp izcelsmes valsti un Vācijas Federatīvo Republiku vai abām valstīm saistošā konvencijā ir noteikts citādi.

8. Atļauju, kas minēta 6. un 7. punktā, var piešķirt vispārīgi vai īpašā gadījumā; tajā var būt paredzēti pienākumi un termiņš."

Muitas administrācijas likums

14 Saskaņā ar 1992. gada 21. decembra *Zollverwaltungsgesetz* (Muitas administrācijas likums) (*BGBl*. 1992 I, 2125. lpp., un 1993 I, 2483. lpp.) 2. panta 2. punktu:

"Ielidojošie un izlidojošie gaisa kuģi drīkst nolaisties un izlidot tikai no muitas lidlauka."

Muitas noteikumi

15 1993. gada 23. decembra *Zollverordnung* (Muitas noteikumi) (*BGBl*. 1993, 2449. lpp., un 1994 I, 162. lpp.) 2. panta "Muitas atzīti maršruti" 3. punktā ir noteikts:

"Atsevišķos gadījumos satiksmes atvieglošanas nolūkos var arī atbrīvot no muitas atzītu maršrutu izmantošanas ierobežojuma [*Zollstraßenzwang*], ja to prasa apstākļi, nav apdraudēta iespēja veikt muitas kontroli, kā arī netiek pārkāpti aizliegumi un ierobežojumi."

16 Šo noteikumu 3. panta "Muitas lidlauki" 4. punktā ir paredzēts:

"Atbrīvojumam no muitas atzītu maršrutu izmantošanas ierobežojuma 2. panta 3. punktu piemēro *mutatis mutandis*."

**Pamattiesvedība un prejudiciālais jautājums**

17 Šveicē dibinātā sabiedrība *Fuchs* savas darbības ietvaros tostarp piedāvā mācību un treniņa lidojumus ar helikopteriem.

18 Ar 2009. gada 13. oktobra lēmumu *Fuchs* tika atbrīvota no pienākuma izmantot muitas lidlauku saistībā ar desmit uz tās vārda Šveicē reģistrētu helikopteru ievešanu Vācijā.

19 2009. un 2010. gadā šos helikopterus saistībā ar dažādiem mācību pasākumiem Savienības muitas teritorijā tādējādi ieveda vai nu *Fuchs* darbinieks – lidojumu instruktors, vai nu piloti studenti, klātesot lidojumu instruktoram.

20 Mācību lidojumu laikā šie helikopteri neatstāja Savienības muitas teritoriju. Katra mācību perioda beigās tie atgriezās Šveicē.

21 2011. gada 10. jūnija paziņojumā par ievedmuitas nodokļa noteikšanu muitas iestāde uzskatīja, ka minētie helikopteri ir tikuši izmantoti komerciāli, lai arī nav bijusi saņemta Likuma par gaisa satiksmi 2. panta 7. punkta pirmajā teikumā paredzētā aviācijas atļauja, un ka *Fuchs* līdz ar to nav ievērojusi nosacījumus šo helikopteru pagaidu ievešanai ar pilnīgu atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļa, kuri ir paredzēti Īstenošanas regulas 558. panta 1. punkta c) apakšpunktā.

22 Uzskatot, ka saskaņā ar Muitas kodeksa 204. panta 1. punkta a) apakšpunktu attiecībā uz minētajiem helikopteriem bija radies muitas parāds, minētā iestāde noteica *Fuchs* maksājamo muitas nodokļu summu EUR 175 873,36 apmērā.

23 Pēc tam, kad minētā iestāde noraidīja sūdzību, kuru *Fuchs* bija iesniegusi par minēto paziņojumu par ievedmuitas nodokļa noteikšanu, *Fuchs* cēla prasību *Finanzgericht Baden-Württemberg* (Bādenes–Virtembergas Finanšu tiesa, Vācija).

24 Savas prasības pamatojumam *Fuchs* apgalvo, ka ir tikuši izpildīti nosacījumi, lai tai varētu tikt piešķirts pilnīgs atbrīvojums no ievedmuitas nodokļa. Tā tostarp precizē, ka attiecīgie helikopteri nav bijuši "komerciālas izmantošanas" priekšmets Īstenošanas regulas 555. panta 1. punkta izpratnē.

25 Muitas iestāde savukārt apgalvo, ka *Fuchs* ir īstenojusi minēto helikopteru komerciālu izmantošanu, jo mācību lidojumu laikā par atlīdzību tika pārvadātas personas. Šajā ziņā neesot nozīmes tam, ka pilotu studentu samaksātās summas bija pretatlīdzība par viņu apmācību, nevis par viņu pārvadāšanu.

26 Iesniedzējtiesa atgādina, ka pamatnosacījumi atļaujas transportlīdzekļu pagaidu ievešanai ar pilnīgu atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļa saņemšanai ir ietverti Īstenošanas regulas 558. panta 1. punktā. Pamatlietā esot vispārzināms, ka šī 558. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā paredzētie nosacījumi ir tikuši izpildīti. Līdz ar to rodoties tikai jautājums par to, vai ir izpildīti Īstenošanas regulas 558. panta 1. punkta c) apakšpunktā ietvertie nosacījumi, kuri paredz, ka komerciālas izmantošanas gadījumā transportlīdzekļus principā drīkst izmantot tikai pārvadājumos, kuri sākas vai beidzas ārpus Kopienas muitas teritorijas. Atbilde uz šo jautājumu esot atkarīga no Īstenošanas regulas 555. panta 1. punkta a) apakšpunktā ietvertā formulējuma "komerciāla izmantošana" interpretācijas

27 Šādos apstākļos *Finanzgericht Baden-Württemberg* (Bādenes–Virtembergas Finanšu tiesa) nolēma apturēt tiesvedību lietā un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai Īstenošanas regulas 555. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka par transportlīdzekļa komerciālu izmantošanu ir jāuzskata arī mācību lidojumi ar helikopteriem par atlīdzību, kuru laikā helikopterā atrodas pilots students un lidojumu instruktors?"

**Par prejudiciālo jautājumu**

28 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai par atlīdzību veikti lidojumi helikoptera vadīšanas apmācībai, kuru laikā helikopterā atrodas pilots students un lidojumu instruktors, ir uzskatāmi par transportlīdzekļa komerciālu izmantošanu Īstenošanas regulas 555. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē.

29 Atbilstoši šai tiesību normai jēdziens "komerciāla izmantošana" ietver transportlīdzekļa izmantošanu "personu pārvadāšanai par atlīdzību vai preču rūpnieciskai vai komerciālai pārvadāšanai par atlīdzību vai bez atlīdzības".

30 No minētās tiesību normas formulējuma izriet, ka, lai attiecīgā transportlīdzekļa izmantošanu varētu kvalificēt kā "komerciālu izmantošanu", tai ir jābūt veiktai pārvadāšanas nolūkā.

31 Šādu interpretāciju apstiprina Īstenošanas regulas 555. panta 1. punkta a) apakšpunkta rašanās vēsture.

32 Kā savu secinājumu 34. punktā ir norādījis ģenerāladvokāts, ar Īstenošanas regulā ietverto jēdzienu "komerciāla izmantošana" tika aizstāts jēdziens "izmantošana profesionālām vajadzībām", kurš Padomes 1989. gada 14. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1855/89 par transportlīdzekļu pagaidu ievešanu (OV 1989, L 186, 8. lpp.) 1. panta 2. punkta d) apakšpunktā bija definēts kā "transportlīdzekļa tieša izmantošana darbībās, ko veic par maksu vai peļņas nolūkā". Šī pēdējā minētā definīcija tādējādi tika aizstāta ar šaurāku definīciju, kas ir ietverta Regulas Nr. 2454/93 tās sākotnējā redakcijā 670. pantā, atbilstoši kuram komerciāla izmantošana atbilst "transportlīdzekļa izmantošanai ar mērķi pārvadāt cilvēkus par atlīdzību vai rūpnieciski vai komerciāli pārvadāt preces vai nu par atlīdzību, vai bez tās".

33 Pēc tam šī definīcija ar Komisijas 2001. gada 4. maija Regulu (EK) Nr. 993/2001 par grozījumiem Regulā Nr. 2454/93 (OV 2001, L 141, 1. lpp.) tika paplašināta, ietverot "transportlīdzekļa izmantošanu personu vai preču pārvadāšanai par atlīdzību vai saistībā ar uzņēmuma saimniecisko darbību". Kā savu

secinājumu 37. punktā ir norādījis ģenerāladvokāts, jēdziens "komerciāla izmantošana" tādējādi attiecās uz visiem transportlīdzekļu izmantošanas veidiem saistībā ar uzņēmējdarbību par atlīdzību vai bez atlīdzības un neatkarīgi no izmantošanas mērķa.

34 Tomēr ar Regulu Nr. 2286/2003 šī komerciālas izmantošanas definīcija tika aizstāta ar pamatlietā piemērojamo definīciju. Kā savu secinājumu 40. punktā ir norādījis ģenerāladvokāts, ar šo regulu no "komerciālas izmantošanas" jēdziena ne tikai tika izslēgta personu pārvadāšana bez atlīdzības, bet arī par būtisku faktoru tika padarīts izmantošanas mērķis. Līdz ar to šis jēdziens vairs neattiecas uz visām saimnieciskajām darbībām, kas ir saistītas ar transportlīdzekli un kurās notiek personu pārvadāšana plašā nozīmē, bet attiecas tikai uz tām saimnieciskajām darbībām, kuru mērķis tostarp ir personu pārvadāšana.

35 Tādos apstākļos kā pamatlietā, kad transportlīdzekļi tiek izmantoti mācībām, personu pārvadāšana, – pieņemot, ka tā ir notikusi, – ir tikai no mācību darbības izrietošas sekas; šīs darbības kā līguma galvenais priekšmets ir pakalpojumu sniegšana, par kuru studenti piloti ir samaksājuši atlīdzību.

36 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, transportlīdzekļa izmantošana pilota apmācības pakalpojumu sniegšanai nevar ietilpt jēdzienā "komerciāla izmantošana" Īstenošanas regulas 555. panta 1. punkta izpratnē.

37 Jāpiebilst, ka no pastāvīgās judikatūras izriet, ka tas, ka iesniedzējtiesa prejudiciālo jautājumu ir formulējusi, atsaucoties uz dažām Savienības tiesību normām un tikai, neliedz Tiesai sniegt šai tiesai visus interpretācijas elementus, kas tai var būt noderīgi, izspriežot izskatāmo lietu, neatkarīgi no tā, vai šī tiesa savu jautājumu formulējumā uz tiem atsaukusies. Šajā ziņā Tiesai no visas valsts tiesas iesniegtās informācijas un tostarp no lēmuma par prejudiciāla jautājuma uzdošanu pamatojuma ir tiesības izdalīt tos Savienības tiesību elementus, kuriem ir nepieciešama interpretācija, ņemot vērā strīda priekšmetu (spriedums, 2015. gada 12. februāris, *Oil Trading Poland*, C-349/13, EU:C:2015:84, 45. punkts un tajā minētā judikatūra).

38 Šajā gadījumā, ņemot vērā, ka iesniedzējtiesa ir uzdevusi prejudiciālo jautājumu saistībā ar Īstenošanas regulas 558. panta 1. punkta piemērošanu, kurā ir paredzēti nosacījumi, ar kādiem attiecībā uz transportlīdzekļa pagaidu ievešanu var tikt piešķirts pilnīgs atbrīvojums no ievedmuitas nodokļa, ir lietderīgi veikt arī šīs tiesību normas interpretāciju.

39 Šajā ziņā ir jānorāda, pirmkārt, ka Īstenošanas regulas 558. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētais nosacījums, saskaņā ar kuru attiecīgajam transportlīdzeklim principā ir jātiek izmantotam "vienīgi pārvadājumam, kas sākas vai beidzas ārpus muitas teritorijas", ir piemērojams tikai šī transportlīdzekļa komerciālas izmantošanas gadījumā. Citiem vārdiem sakot, uz transportlīdzekli, kurš netiek izmantots komerciāliem nolūkiem, attiecas tikai Īstenošanas regulas 558. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā paredzētie nosacījumi.

40 Otrkārt, nevar uzskatīt, ka pilnīga atbrīvojuma no ievedmuitas nodokļa par tāda transportlīdzekļa pagaidu ievešanu, kurš nav komerciālas izmantošanas priekšmets, piešķiršana ir atkarīga no nosacījuma, ka šis transportlīdzeklis tiek izmantots pārvadāšanas nolūkā.

41 Nedz Īstenošanas regulas 558. panta 1. punktā, nedz kādā citā šīs regulas, kurā ir paredzēti nosacījumi, kuriem ir jābūt izpildītiem, lai varētu saņemt pilnīgu atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļa par transportlīdzekļu ievešanu, tiesību normā nav paredzēts šāds ierobežojums, lai gan Savienības likumdevējs saistībā ar citām preču kategorijām ir tieši attiecinājis uz iespēju saņemt pilnīgu atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļa nosacījumus, kas saistīti ar attiecīgo preču izmantošanas mērķi. Tā tas atbilstoši Īstenošanas regulas 563. pantam tostarp ir saistībā ar precēm, "kas paredzētas sportam". Atbilstoši šīs regulas 566. pantam tas tā ir arī saistībā ar medicīnas, ķirurģijas un laboratorijas

iekārtām, "ja tās domātas izmeklēšanai". Minētās regulas 568. pantā savukārt ir paredzēts, ka no nodokļa ir atbrīvoti skaņas, attēla vai datu nesēji, "kas vajadzīgi iepazīstināšanai pirms komercializācijas", kā arī nesēji, "kas paredzēti ierakstīšanai, dublēšanai vai pavairošanai".

42 Šo interpretāciju apstiprina Regula Nr. 993/2001, ar kuru no Regulas Nr. 2454/93 tika svītrota "transportlīdzekļa" funkcionālā definīcija, kas līdz tam atbilda "jebkuram transportlīdzeklim, ko izmanto cilvēku vai preču pārvadāšanai".

43 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Īstenošanas regulas 555. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka par atlīdzību veikti lidojumi helikoptera vadīšanas apmācībai, kuru laikā helikopterā atrodas pilots students un lidojumu instruktors, nav uzskatāmi par transportlīdzekļa komerciālu izmantošanu šīs tiesību normas izpratnē.

## Par tiesāšanās izdevumiem

44 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (desmitā palāta) nospriež:

**Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Komisijas 2003. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 2286/2003, 555. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka par atlīdzību veikti lidojumi helikoptera vadīšanas apmācībai, kuru laikā helikopterā atrodas pilots students un lidojumu instruktors, nav uzskatāmi par transportlīdzekļa komerciālu izmantošanu šīs tiesību normas izpratnē.**

[Paraksti]